

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121204945
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121204945.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Matúša Staríčka, vo veci navrhovateľa N. A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom E. A. XX, U., právne zastúpený Advokátska kancelária Lányiová, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Michala 11, Hlohovec, IČO 47 258 535, proti osobe povinnej platiť výživné - MVDr. P. A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom O. XX, C. - S., o určenie výživného, o odvolaní osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 27Pc/17/2021 - 66 zo dňa 12.01.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava, ako súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zaviazal otca prispievať na výživu navrhovateľa sumou 200,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, s účinnosťou od 25.08.2021 (I. výrok). Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 25.08.2021 do 31.12.2021 vo výške 845,16 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 25,- eur spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 25.08.2021 domáhal voči osobe povinnej platiť výživné - voči otcovi (ďalej aj „otec“) určenia výživného vo výške 200,- eur mesačne od podania návrhu.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 5, § 63 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“), § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z. z. v znení zákona č. 372/2004 Z.z. a dospel k záveru o dôvodnosti návrhu navrhovateľa na určenie vyživovacej povinnosti od podania návrhu. Pri určení výživného vychádzal z predpokladaného príjmu otca vo výške 4 361,20 eur, t. j. 20 násobku sumy životného minima platnej od 01.07.2021 (20 x 218,06 eur), keď mal za to, že otec nepreukázal svoj skutočný príjem podľa ust. § 63 ods. 1 ZoR. Tiež uviedol, že príjem otca tak ako vyplýval z daňových priznaní nie je reálny, keďže vykonáva činnosť súkromného veterinára vo vlastnej ambulancii skoro 20 rokov, jeho príjem podľa daňového priznania za rok 2019 sa napriek pandémie Covid-19 neobmedzil, bol vo výške 236,52 eur a za rok 2020 vo výške 232,32 eur, pričom v roku 2021 otec poberal štátnu pomoc, no napriek tomu pokračuje v podnikaní, 13 rokov pracuje v týždni 3 - 4 dni a svojej kolegyni platí na základe mandátnej zmluvy mesačne sumu 540,- eur, pričom aj ona pracuje s ním 3 - 4 dni v týždni. Ak by bol naozaj príjem otca len v takej výške ako ho deklaroval, nepostačoval by mu ani na cestu do práce, kde má mesačné výdavky na pohonné hmoty vo výške 240,- eur, pričom nemá pohonné hmoty v nákladoch firmy a zo svojho príjmu je schopný platiť pravidelne sa mesačne opakujúce výdavky vo výške 829,45 eur (zubár, lieky, výlety, oblečenie, dovolenky) a zároveň absolvovať 5 zahraničných dovolení za 5 mesiacov v roku s tým, že výška otcovými tvrdenými nákladov cca 3 000,- eur celkovo za týždeň dovolenky v Chorvátsku, dvakrát týždeň a raz štyri dni v Dánsku a týždeň v Egypte nebola preukázaná a súdu

sa javila ako podhodnotená. Navyše išlo o výdavky nemajúce prednosť pred výživným. Napriek výzve otec neuviedol výšku svojich úspor, keď tvrdil úhradu dovolení z úspor, pričom iný ako podnikateľský účet nemal a v konaní o rozvod uvádzal, že na podnikateľskom účte mal od 800,- eur do 3 000,- eur v jednotlivých mesiacoch podľa mesačnej tržby, z ktorého účtu hradil svoje výdavky, teda nešlo o úspory. Za predpokladu otcom tvrdeného nízkeho príjmu zo živnosti by nezamestnával kolegyňu - veterinárku za príjem, ktorý je síce nižší, ako priemerná hrubá mesačná mzda, ale zároveň vyšší ako otcom deklarovaný čistý príjem, z čoho usúdil aj iný príjem otca než bol preukázaný daňovými priznaniami. Nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 845,16 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 25,- eur.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, nakoľko nezistil dôvod pre postup podľa § 55 CMP pre absenciu okolností prípadu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že ho zaviazal k vyživovacej povinnosti na navrhovateľa vo výške 120,- eur mesačne s účinnosťou od 25.08.2021 a nedoplatok na výživnom vo výške 503,23 eur od 25.08.2021 do 31.12.2021 mu povolí splácať v mesačných splátkach po 25,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

6. Namietal prvoinštančným súdom zohľadnené výdavky na navrhovateľa na angličtinu vo výške 60,- eur mesačne, ktorú už navrhovateľ 2 roky neabsolvuje a tiež konštatovanie prvoinštančného súdu v bode 13. odôvodnenia, že v konaní o rozvod manželstva uviedol svoj príjem v roku 2019 vo výške 700,- eur mesačne čo je v rozpore s daňovým priznaním. Z príjmu v roku 2019 z daňového priznania mu banka vypočítala predpokladaný príjem 750,- eur a za rok 2020 približne 770,- eur. Jeho tvrdenie o príjme za rok 2019 podľa daňového priznania mu vie banka akceptovať, čo preukazoval emailovou komunikáciou medzi ním a bankou. Taktiež namietal nepreukázanie svojho skutočného príjmu podľa záveru prvoinštančného súdu, keď na výzvu súdu zo dňa 13.09.2021 zaslal všetky požadované dokumenty ako daňové priznanie, ako aj to aký majetok vlastní a tiež mal súd k dispozícii všetky výpisy z bankového účtu za posledné 2 roky, riadne zodpovedal na všetky otázky týkajúce sa jeho príjmov, či úspor a majetku, pričom žiadny rozpor v jeho tvrdeniach okresný súd nezistil. Daňové priznanie podal na základe reálnych príjmov a výdavkov a nie na základe toho ako dlho podniká, pričom ambulanciu vlastní od novembra 2007. V roku 2020 v súvislosti s prijatím opatrení mu tržby klesli a tiež bol poberateľom príspevku „prvá pomoc“ od štátu pri poklese tržieb, čo sa však v celkovom obrate za daný rok v porovnaní za rok 2019 neprejavilo, pričom v roku 2018 bolo v strate, keďže svoju prax zanedbával kvôli komunálnej politike, avšak v roku 2019 už bol v zisku. Predložil rozpis mesačných výdavkov za rok 2021 vo výške 829,45 eur, čo za rok predstavuje sumu 9 953,40 eur a za rok 2021 mu bol vyplatený štátom príspevok v celkovej výške 4 860,- eur, pričom na bežnom účte mal ku dňu 31.12.2020 zostatok vo výške 11 808,05 eur a k 31.12.2021 vo výške 2 896,- eur. Vzhľadom na rozdiel medzi zostatkami mal v roku 2021 k dispozícii celkovo sumu 13 772,05 eur, preto nesúhlasil s konštatovaním súdu, že by nemal ani na zaplatenie pohonných hmôt na cestu do práce. Rovnako poukázal na doloženie dokladov preukazujúcich výšku nákladov na dovolenku v Egypte, disponuje výpismi z účtu, kde sú platby za pohonné hmoty v zahraničí a tiež za potraviny, preto tvrdenie o nepreukázaní nákladov s dovolenkami sa nezakladá na pravde, keď tieto náklady vydokladoval originálom dokladov o kúpe leteniek, dokladom z hotela o platbe za stravu a ubytovanie s tým, že na seba minul na dovolenku 1 200,- eur a zvyšných 1 800,- eur bolo v súvislosti s dovolenkou s najmladším synom U.. Nesúhlasil s tvrdením, že sa vyjadril o sumách na jeho podnikateľskom účte v jednotlivých mesiacoch od 800,- do 3 000,- eur, keď okresný súd mal k dispozícii všetky jeho výpisy a zostatky za posledné 2 roky. Nakoľko mal úspory z predchádzajúcich rokov, kedy sa mu darilo vedieť svoj čas a príjmy optimalizovať podľa svojich potrieb. Poukázal na majetkové pomery a to rodinný dom v hodnote 120 000,- eur patriaci do BSM a 9 ročný automobil značky Citroen. Taktiež poukázal na odôvodnenie neodkladného opatrenia vydaného pod sp. zn. 31P/63/2021 v súvislosti s určením výživného na maloletého V. vo výške 100,- eur a na maloletého U. vo výške 80,- eur a tiež na zdôvodnenie jeho príjmu, pričom na navrhovateľa by mu podľa daného rozhodnutia zostalo k dispozícii ešte asi 120,- eur. Výživné určené celkovo na tri deti spolu vo výške 500,- eur (na navrhovateľa vo výške 200,- eur, na maloletého V. vo výške 160,- eur a na maloletého U. vo výške 140,- eur mesačne) nezodpovedá aktuálnym pomerom rodiča, pričom ak by sa hneď zamestnal ako veterinárny lekár by bol v zmysle priemeru čistého zárobku veterinárnych lekárov stanoveného Štatistickým úradom jeho príjem vo výške 1 071,- eur a teda súhrnne by výška výživného z jeho príjmu nemala prevyšovať sumu 321,- eur spolu. Rovnako predložil pracovné ponuky s možnosťou sa zamestnať ako inšpektor v Štátnej

veterinárnej a potravinovej správe s nástupným platom 590,- eur netto mesačne, navyše jeho kolegovia v uvedenej inštitúcii pracujúci ako 10 rokov dosahujú čistý príjem približne 800,- eur mesačne. Tiež mal možnosť vykonávať veterinárnu činnosť na základe mandátnej zmluvy pre iného kolegu s nástupným platom 610,- eur netto mesačne, no nepozná veterinára, ktorý by mal na základe mandátnej zmluvy platiť vo výške 1 070,- eur netto mesačne. Súhrnná výška výživného na tri deti spolu vo výške 500,- eur mesačne prevyšuje jeho reálne možnosti.

7. Navrhovateľ sa k odvolaniu osoby povinnej platiť výživné nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne, pretože prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti otca dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, tiež nie je zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa nevysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda nespĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

10. Procesný postup súdu znamenajúci porušenie práva na spravodlivý proces je jedným zo zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky patrí (okrem iných) aj právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami sporu zo strany súdu a právo na spravodlivé prejednanie veci, ktorého súčasťou je i právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

12. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

13. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

14. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

15. Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštalácie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

16. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

17. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplývajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnosťami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bolo určenie výživného na plnoleté dieťa osobe povinnej platiť výživné - otcovi. Prvoinštančný súd pri stanovení výživného aplikoval ustanovenie § 63 ods. 1 ZoR majúca za to, že otec nepreukázal svoj skutočný príjem, pričom tiež uzavrel, že jeho príjem tak ako to vyplýva z daňových priznaní nie je reálny vzhľadom na 20 ročnú prax súkromného veterinára, ako aj výdavky vyčíslené otcom vo výške 829,45 euro mesačne a tiež s poukazom na výdavky na zahraničné dovolenky. Okresný súd tiež poukázal na príjem veterinárky v zmysle mandátnej zmluvy vo výške 540,- eur, ktorý je nižší ako priemerná hrubá mesačná mzda, ale zároveň vyššia ako čistý príjem otca vo výške 232,32 eur. Za predpokladu, že by daný príjem podľa daňového priznania bol reálny, bolo by pre otca výhodnejšie prijať niektorú z ním predložených ponúk. Podľa daňového priznania za rok 2019 mal otec príjem zo živnosti vo výške 31 040,40 eur, výdavky vo výške 26 779,94 eur, jeho čistý príjem činil mesačne 236,52 eur, za rok 2020 bol príjem zo živnosti 34 831,60 eur, výdavky vo výške 30 087,37 eur a mesačný čistý príjem činil 232,32 eur.

20. Podľa § 63 ods. 1 ZoR, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

21. Hypotéza podľa vyššie citovaného ustanovenia predpokladá vznik určitých povinností rodiča v súvislosti s konaním o určenie výživného (z procesného hľadiska dochádza k prenosu povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena na povinnú osobu). Vymenúva tri navzájom sa prelínajúce povinnosti a to povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, povinnosť umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie.

22. Pokiaľ ide o povinnosť preukázať príjmy z inej než závislej činnosti, treba ich podložiť relevantnými dôkazmi, z ktorých možno vyvodzovať výšku príjmu. Treba vychádzať zo zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, ktorý účtovným jednotkám (t. j. zákonom vymedzeným subjektom) ukladá povinnosť účtovať majetok, záväzky, náklady, výnosy, výdavky a príjmy v účtovných knihách a zobrazovať ich v účtovných závierkach, pričom účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov. Zákon upravuje, ktorý subjekt môže účtovať v systave jednoduchého či podvojného účtovníctva. Daňovník podáva miestne príslušnému správcovi dane daňové priznanie za zdaňovacie obdobie (kalendárny rok, ak zákon neustanovuje inak). Z uvedených listinných dôkazov možno zistiť konkrétne príjmy a vynaložené výdavky, t. j. náklady na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložené daňovníkom a zaúčtované v jeho účtovníctve. Od celkového dosiahnutého príjmu sa odpočítajú daňové výdavky.

23. Druhou zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 63 ods. 1 ZoR je edičná povinnosť, t. j. povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie majetkových pomerov. Zjavne ide o širšie vymedzenie ako pri prvej povinnosti, keďže požadované podklady sa týkajú celkových majetkových pomerov, nielen príjmov povinného. Za takéto podklady možno považovať listy vlastníctva preukazujúce majetkové pomery týkajúce sa nehnuteľností, stavy účtov a vkladov v bankách, register cenných papierov, doklady o vlastníctve motorových vozidiel, resp. akýchkoľvek cenností.

24. Treťou povinnosťou je povinnosť sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu umožniť súdu zistiť ďalšie skutočnosti potrebné na rozhodnutie.

25. Vychádzajúc z obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil aplikáciou § 63 ods. 1 ZoR, pretože otec predložil daňové priznania za posledné 2 roky, uviedol a rozpísal svoje mesačné výdavky, popísal svoje majetkové pomery a to aj ohľadne účtu v banke a tiež mal okresný súd aj zápisnice z pojednávaní v konaní o rozvod manželstva, kde sa otec vyjadroval k svojim majetkovým pomerom. Rovnako si okresný súd k vyžiadal z daňového úradu informáciu o daňových priznaniach otca za rok 2019 a za rok 2020 a tiež vykonal lustráciu do živnostenského registra a cez katastrálny portál.

26. Preto záver okresného súdu o nepreukázaní skutočného príjmu otca, keď ale na druhej strane prvoinštančný súd hodnotil príjmy otca zistené z daňových priznaní ako aj jeho výdavky, nie je správny.

27. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku otca o doložení výpisov z účtu, je táto námietka nedôvodná, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by výpisy z účtu doložil v predmetnom konaní, pravdepodobne ich predkladal v konaní o rozvod manželstva, pričom ak sa okresný súd oboznamoval s výpoveďou otca zo spisu týkajúceho sa rozvodu manželstva, nič mu nebránilo sa oboznámiť aj s ďalšími listinnými dôkazmi z predmetného spisu za účelom riadneho zistenia skutočného stavu veci.

28. Na druhej strane prvoinštančný súd aj nedostatočne zistil skutočný stav veci, pretože nesprávne aplikoval § 63 ods. 1 ZoR, keď nezisťoval na čo reálne otec v rámci podnikateľskej činnosti vynakladá výdavky, aby posúdil či ide o výdavky nevyhnutné pre výkon podnikateľskej činnosti, pretože príjem vychádzajúci po odpočítaní dane a príslušných výdavkov v zmysle daňových priznaní evidentne nie je reálnym príjmom podnikateľa, ktorý si svoje výdavky v podnikateľskej činnosti reguluje sám, avšak pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti nemožno takto zistený príjem považovať za relevantný, keď tomu nezodpovedajú celkové majetkové pomery povinného rodiča.

29. Z obsahu odvolania otca je tiež zrejmé, že pravdepodobne došlo k určeniu vyživovacej povinnosti na jeho ďalšie 2 deti (maloleté) a na danú skutočnosť je taktiež potrebné prihliadnuť pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti na navrhovateľa.

30. Pretože súd prvej inštancie v súvislosti rozhodovaním o určení vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľa náležite nezistil skutočný stav veci (§ 35 CMP), nevykonal dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP) a navyše sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods.1 písm. b) a c) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Úlohou súdu prvej inštancie bude náležite zistiť a posúdiť reálne majetkové pomery otca, ktorého za uvedeným účelom dôkladne vypočúje najmä k jeho výdavkom vynaloženým v rámci podnikateľskej činnosti, ale aj k celkovým majetkovým pomerom. Oboznámi sa s obsahom spisu týkajúcim sa rozvodu manželstva rodičov navrhovateľa a po riadnom zistení skutočného stavu veci opätovne rozhodne o určení vyživovacej povinnosti na navrhovateľa, pričom prihliadne aj na výšku výživného stanoveného otcovi na ďalšie 2 maloleté deti. Skutkové zistenia z vykonaného dokazovania primeraným spôsobom uvedie v odôvodnení svojho rozhodnutia, tak aby spĺňalo náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP.

32. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP).

33. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).